

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-06-07)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-06-07)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 109. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000117.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Af Dagbogen.

Chauny, 7. 6. 1915.

Paa Krigslazaret. Ført hertil i Nat i Bil. Alle Lazaretter i Noyon rømmede. Store Kampe. Ved Moulin og Carlepont. Franskmændene har taget første Grav Ustanseligt farer store Biltransporter paa 50 Styk. med Tropper frem og tilbage. I Gaar var jeg første Gang lidt udenfor. Jeg laa under et Pæretræ midt i det dejlige Græs og hørte paa Kanontordenen. Om Aftenen var jeg til Kirkekoncert i den store Cathedral. Da jeg kom hjem derfra var alt i Oprør for at ordne til det forestaaende Opbrud. Henad Kl. elleve kom Alarmen. Vi blev pakkede ind i Biler med vort Pikpak, 5 Mand i hver, og susede ud i Juninatten. Undervejs kørte vi tit om Grupper af høje Officerer, som stod og iagttog den natlige Kamp. Efter en Times Forløb kørte vi ind i Chauny og fik en dejlig Modtagelse. Men vi bliver ikke her. Vi skal belave os paa en to Dages Fart. Vi kommer alle til Tyskland, og jeg véd slet ikke, hvordan jeg skal tolke den Glæde. Bort fra Kampen og Granaterne; om ikke længe hører vi ikke Kanonerne mere; saa farer vi gennem frodige Marker og forbi smilende Byer. Jeg kører frem gennem Straalefryd, i Søndagsstilhed med Klokkelyd — — hjem, hjem og videre.

Aften.

Nu sidder jeg i den store Hospitalshave, og kommer ikke hjem. Hvor der dog beredes En mange unødige Skuffelser. Var bestemt til det; det var indført i mine Papirer, og jeg havde Skiltet bundet paa Brystet; havde afgivet hele min Udrustning og pakket min lille Privatpakke — saa kommer der en Læge i ellefte Time og vil undersøge os alle, og saadanne Tøffelhelte som mig bliver her; vi skal til Fronten s. 1100m et Par Dage. Og alle de lyse Billeder, man har gjort sig, falder blegt hen. Jeg lagde mig paa Sengen og tænkte for at faa Lys; men der var kun sort i sort. Saa humpede jeg ud paa Pladsen. Der stod alle dem opstillede, som skulde med Toget, med Plakaten for Brystet, min Plakat havde de taget fra mig igen. Da kommer pludselig en og siger, at jeg var bleven raabt op igen, og da jeg hører mit Navn, raaber jeg»hier!« »Hvor har De været?« Saadan og saadan — »Selvfølgelig skal De med!« Og jeg stillede mig hen til de andre. Som alt var klappet og klart, og vi skulde til at dampe af, kom den F.. . Læge igen. Hvad det var for noget, og om alle, der ingen Plakat havde, ikke vilde være saa venlige at stige ud igen? — Atter sloges Fremtidsslottet til Jords. Kampens Gny er forstummet; det er ikke bleven saa galt som ventet. Griber Franskmændene an i nær Fremtid igen, kommer vi muligvis afsted. — Farvel, Ferie! — Farvel, Hjem; jeg drager atter i Krigen!